

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Antonína Koukala ve věci **žalobkyně R. S.**, zastoupené JUDr. Tomášem Klimkem, Ph.D., advokátem, se sídlem ul. 8. května, Olomouc, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem, Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2002, o kasační stížnosti proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 1. 2003, č. j. 17 Ca 114/2002-33

takto:

I. Kasační stížnost se **zamítá**.

II. Žalovaná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalované ze dne 27. 5. 2002, byla zamítnuta žádost žalobkyně o částečný invalidní důchod a to pro nesplnění podmínek ustanovení § 43 zákona č. 155/1995 Sb. Své rozhodnutí žalovaná odůvodnila posudkem posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Olomouci ze dne 5. 4. 2002, podle něhož není žalobkyně plně ani částečně invalidní a důchodová dávka jí tedy nenáleží.

Žalobkyně v opravném prostředku proti tomuto rozhodnutí namítla, že její zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý a proto má za to, že jí náleží částečný invalidní důchod.

K opravnému prostředku vydala posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí dne 15. 11. 2002 posudek, podle něhož žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí ze dne 27. 5. 2001 nebyla plně invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, nebyla ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo 2 téhož zákona. Podle posudku se nejednalo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 %, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý stav jí značně neztěžoval obecní životní podmínky.

V průběhu řízení, vzhledem k posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 15. 11. 2002, vzala žalobkyně svoji žalobu, podáním ze dne 12. 12. 2002 zpět. Krajský soud v Ostravě proto řízení s ohledem na ustanovení § 37 odst. 4 a § 47 a s. ř. s. zastavil.

Proti tomuto unesení Krajského soudu v Ostravě podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost. Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Usnesení bylo žalobkyni doručeno 4. 2. 2003, kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě dne 18. 2. 2003 a byla podána včas. Jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatelka je zastoupena advokátem.

Jako důvody kasační stížnosti stěžovatelka uplatňuje důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písmeno e) s. ř. s., namítá zejména, že řízení před krajským soudem nemělo být zastaveno, jednalo se tak, dle stěžovatelky, o nezákonný postup, neboť sama nejprve žádala krajský soud, aby jí ustanovil pro řízení zástupce, advokáta, usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 11. 2002, čj. 17 Ca 114/2002 bylo však rozhodnuto, že se jí zástupce neustanovuje.

Z důvodu neposkytnutí právní pomoci vzala tedy stěžovatelka žalobu zpět, v této skutečnosti spatřuje nezákonnost kasační stížností napadeného rozhodnutí. Stěžovatelka uvádí, že její zdravotní stav je neustále velmi špatný a proto bude navrhovat přezkoumání svého zdravotního stavu nestranným znaleckým posudkem. Z těchto důvodů navrhuje zrušit napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení soudu v souladu s ustanovením § 109 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila včas ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatelka uvádí jako důvod kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí.

Stěžovatelka ve svém podání, krajskému soudu doručeném dne 12. 12. 2002, výslovně uvedla, že bere zpět opravný prostředek proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2002, uvedla, že podává novou žádost o plný invalidní důchod, neboť došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu.

Za takové situace neměl Krajský soud v Ostravě jinou možnost, než řízení o opravném prostředku (žalobě) zastavit.

K námitce stěžovatelky, že k nezákonnému postupu soudu došlo rovněž proto, že již dříve, žádala krajský soud podáním ze dne 3. 9. 2002 o přidělení zástupce k ochraně svých práv, avšak soud, usnesením její žádost zamítl, z důvodu neposkytnutí právní pomoci vzala svoji žalobu zpět, a právě v této skutečnosti spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí soudu, uvádí Nejvyšší správní soud, že uvedená námitka již nemůže být ve vztahu k projednávané věci relevantní.

Krajský soud v Ostravě rozhodl zamítavým usnesením ze dne 4. 11. 2002 čj. 17 Ca 114/2002 – 22 o žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů, své rozhodnutí soud řádně zdůvodnil. Současně byla stěžovatelka poučena o možnosti podat proti zamítavému usnesení odvolání, této možnosti však stěžovatelka nevyužila.

Podle ustanovení § 5 s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

Není tedy možné, poté, co stěžovatelka nevyužila možnosti podat odvolání proti usnesení o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě, se nyní, ve spojení s kasační stížností, takového opravného prostředku domáhala.

Rozhodování soudu o kasační stížnosti je ovládáno principem kasace, soud tedy provádí jen důkazy nezbytné k tomu, aby mohl rozhodnout, v rámci své přezkumné činnosti sleduje, jak soud, který ve věci rozhodoval zhodnotil důkazy, jak se vypořádal s tvrzením žalobce a důkazy navrženými či předloženými.
Z odůvodnění kasační stížností napadeného usnesení je zřejmé, z jakých důvodů krajský soud řízení zastavil.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 s. ř. s., jak je uvedeno ve výroku. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů řízení nenáleží ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. listopadu 2003

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu